

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren
8. september 2014

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 3 (L 201) af 3. september 2014

Spørgsmål

Hvad vil det koste at øge antallet af sengepladser på sygehusene, så antallet af sengepladser svarer til det, der oprindeligt var planlagt, da man besluttede at anlægge supersygehusene jf. Kristian Thulesen Dahls udtalelser på Dansk Folkepartis sommergruppemøde: "Det vi kan se på sundhedsområdet, det er, at der skæres ned i antallet af sengepladser hurtigere end det, der oprindeligt var planlagt, da man anlagde tanken om de her supersygehuse"? Alternativt at afsætte midler til at reducere overbelægning på hospitaler med henholdsvis 5, 10 og 15 procent jf. Kristian Thulesen Dahls udtalelse om "Man risikerer også det, man kan se på mange sygehuse, nemlig overbelægningssituationer, når folk så bliver indlagt [når sengepladser nedlægges]".

Svar

På baggrund af bidrag fra Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse kan jeg oplyse følgende:

Der foreligger ikke noget samlet planlagt niveau for omfanget af sengepladser. Ekspertudvalget vedr. sygehusinvesteringer har som en del af sine kriterier for dimensioneringen af de kommende 'supersygehuse' forudsat en reduktion af senge på 20 pct. frem mod 2020, men det er ikke et fastsat krav.

Der er samtidig ikke grundlag for at antage et bestemt niveau for antal sengepladser i 2020. Der har i årene 2007-2011 været en reduktion i sengetallet på godt 14 pct., afspejlende de store strukturændringer i sygehusvæsenet i de år. Mens sengetallet fra 2011-2013 har været stort set konstant. Tilsvarende er det vanskeligt præcist at opgøre et niveau for en overbelægning. Belægningen er gns. noget under 100 pct. og varierer fra sygehus til sygehus og henover året.

Udviklingen i antal sengepladser på sygehusene afspejler en regional prioritering i lyset af de konkrete behov på sygehusene og en generel omstilling fra stationær til ambulans behandling. Analyser viser samtidig, at op mod 1 af 5 patienter på de medicinske afdelinger kunne behandles udenfor sygehusene, og derfor ikke optage en seng på det pågældende tidspunkt.

Derfor giver det grundlæggende ikke god mening at tale om at tilføre nye midler til at øge sengetallet på sygehusene. Det er en dyr løsning, som dermed betyder

samlet set færre ressourcer til patientbehandlingen. Indlæggelse på de specialiserede sygehuse er den mest omkostningstunge behandlingsform.

I stedet skal der ske en styrkelse af det nære sundhedsvæsen, som regeringen har gjort gennem de seneste økonomiaftaler og senest med regeringens sundhedsudspil ”Jo før – jo bedre” fra august i år. Her er der finansiering til tidlig opsporing og styrket indsats i praksissektoren for ikke mindst de kroniske patienter. Det ledsages af målet om en reduktion af genindlæggelser for patienter med KOL og diabetes på 20 pct. frem mod 2025.

Det løfter kvaliteten for patienten, samtidig med at der opnås mest mulig sundhed for de samlede penge vi prioriterer til sundhedsområdet.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon